

BÀI TỔNG KẾT

HỘI THI THUYẾT TRÌNH VĂN HỌC NĂM HỌC 2017 – 2018

Kính thưa quý thầy giáo, cô giáo!

Các em học sinh yêu quý!

Một ngày đẹp trời, một ngày ấm cúng, thầy trò ta đã được nghe những lời động viên tri ân của các bạn văn, ta được nghe những tâm hồn đang trải dạt, chia sẻ niềm niềm, suy nghĩ tâm tở, mà bài học hôm nay...

Văn chính là đời. Văn chính là một nguồn sống trong cuộc đời và rời khỏi đời những triết lý nhân sinh mà người đời trông chờ đón nhận. Maxim Gorki nói “văn học là nhân học”. Đọc văn, học văn để học làm người. Đó cũng chính là thành công lớn nhất trong hội thi thuyết trình văn học vừa qua.

Cùng với bao thầy cô khác cảm nhận cân đo giá trị của từng lời văn, tôi quên một mình là thành viên ban giám khảo, lòng cứ mãi dõi theo sự phấn đấu của các em, theo hội thi của văn chính qua từng thời điểm. Các em luôn bàn về phép nhân tình nhà trong truyện cổ tích, thuyết xa xưa. Các em nhận thức sâu về luật lệ quốc gia. Động tình với lời kể của An Dương Vương chém rồng để cứu dân tộc, để cho đó là con mình để rời khỏi thông tin chia sẻ hành động nhân đạo theo rùa vàng xuống biển để lời bài học một muôn đời cho đời hôm nay vẫn còn đau đáu. Các em luôn suy trách nhiệm của trang nam nhi tráng sĩ ngày xưa trước võ nh quân gia, trước c h n quân tủy. Người vùng giáo gìn giữ non sông suốt cả mùa thu mà không hề nghĩ đến cái tôi cá nhân, hết mình vì cái ta chung của thời điểm. Các em luôn bàn trách nhiệm của thời điểm hôm nay. Một chút lời riêng đã giành giật lẫn nhau còn lời ích quốc gia thì bằng quang hợp. Các em nghe chuyện an nhân của Nguyễn Trãi, Nguyễn Bỉnh Khiêm mà đau cho các con. Người tâm huyết không gập thối, lũ nh nh thì tung môi múa lố. Đau lòng ch, văn chính đâu phải để mua vui, văn chính nói lên bao nỗi đau đời, gửi gắm cho người đời luôn suy nghĩ. Người đời nói nhân cấp vị bất thiện. Lã Văn người câu cá làm thầy cho nhà Chu cả tám trăm năm, Gia Cát Lượng, Lưu Bị nhân nào đâu bất thiện. Tuy

Giang Phu T, Tam Nguyên Yên Đò nhàn mà chưa xót cảnh nhàn non. Nhưng người có lòng tâm, có trách nhiệm với non sông, họ có nhàn đâu? Vội mà thôi này, biết bao người thì quan sao lại nhàn dể thế! Sáng vất ô đi, chiều vất ô về, bòn rút của dân lòng sao không xót h. Vẫn chông đó, vẫn của các công ngày xưa, giờ để các em nhàn c.

Các em đừng quên thế số Chí Phèo, không ghét mà lại thương. Giết người mất Chí Phèo như r, bàn tay run run bóng bát cháo hành mà lòng đau quên thế. Có mảnh đất c m dùi, v d t v i ch ng cày thuê s ng cu c đ i l ng thi n. Quy n t i thi u c a con ng i mu n đ c s ng, đ c bình yên mà cũng không có, đ con quĩ đ trong cái thế ng ng i đanh ph i ch t. Ch t đ đ c an thân. Chí Phèo c p gi t ng i ta khinh, Bá Kiến c p ng m ai nào có th y. Bá Kiến còn không? Chí Phèo còn không? N i đau không ch có x a mà nay còn đang trần tr .

Vẫn chông đã n i b t nh p c u cho b n đ c g n xa. Người i ngh sĩ Lorca hát nghêu ngao trên yên ngựa a m i mòn bao năm r i v n còn vang v ng. Người i ngh sĩ t do, người i chi n sĩ t do đ i cho đ i ng m suy đi tìm chân lí. Âm thanh tiếng đàn bóng nhiên có s c, có màu, có hình, có kh i, nó c mãi lẫn tròn trong tâm h n b n đ c nh vào thi bút tài hoa của nhà thơ Thanh Th o.

Ti ng ghi ta nâu b u tr i cô gái y

Ti ng ghi ta lá xanh b t m y

Ti ng ghi ta tròn b t n c v tan

Ti ng ghi ta ròng ròng máu ch y

Vẫn chông b t ch t hóa hình, máu ch y ròng ròng lòng đau nh c t. Đ i th t b t công, k mang gông i là con người chân chính. Lorca ra đi đ i i tiếng đàn, Thanh Th o gieo thanh bóng v n th tuy t h o.

Và r i, cũng b c đi t trên nh p c u y, các em i d n tôi vào cái đ p c a con ch r ng bay.

Ngồi từ từ hũa bút vẽ chỏ thay tranh mà khỏ i tâm giúp viên quan quay vẽ hỏ ng thi n. Nghỏ thuỏ t xóa đi ranh giỏ i hỏ n thù, cỏ m hóa con ngỏ i, đỏ a con ngỏ i vẽ chỏ n thiên lỏ ng.

Theo trang viết của Nguyễn Tuấn các em đỏ a ngỏ i đỏ c, ngỏ i nghe vào ma hỏ n trỏ n, cái lỏ c đỏ bát quái đỏ i đáy sông tỏ ng chỏ ng tìm hũa tỏ t cỏ thỏ giỏ i sinh linh, nhỏ n chìm bao kiỏ p đỏ i trời nỏ i. ỏ y vẽ y mà ông Đỏ đã phá thỏ ch trỏ n trùng vi. Tài thỏ t, mỏ t ngỏ i tiỏ u tỏ t vô danh làm nghỏ chỏ đồ trỏ thành mỏ t vẽ tỏ ng quân trên con thuyỏ n đỏ c chiỏ n, mỏ t nghỏ sĩ chỏ đồ ngoỏ n mỏ c vẽ t thác ngàn khỏ i.

Hai mỏ i thí sinh, hai mỏ i phong cách, mỏ i em có mỏ t vẽ đỏ p riêng nhỏ ng cùng có chung mỏ t niỏ m đỏ mề vẽ hỏ c. Có em giỏ i lý, có em giỏ i toán, nỏ m trong đỏ i bỏ i đỏ ng lý, toán mà lỏ i đi thuyỏ t trình vẽ chỏ ng. Hỏ i em sao lỏ i thi vẽ, em hỏ n nhiên vẽ chỏ ng làm em suy ngỏ m, cái sỏ đỏ i bỏ t bách không nói không xong.

Cỏ mỏ t ngày rỏng rỏ theo các em lỏ c vào vẽ n vẽ mà yêu vẽ, yêu ngỏ i quỏ không chán. Đỏ u đỏ đó còn lỏ c lỏng, còn vẽ ng vẽ trong cách nói, cách trỏ lỏ i, nhỏ ng đó âu cũng là lỏ thỏ ng tình. Các em là thí sinh chỏ đỏ phỏ i thỏ y giáo cô giáo đỏ y vẽ mà bỏ o nói cho hay, lý cho suỏng, vẽ p vấp ngỏ ng ngừng là đỏ u không tránh khỏ i.

Cuỏ c thi khép lỏ i bỏ ng sỏ thỏ ng lỏ i cỏ a tâm hỏ n mà có lỏ không đỏ gì có đỏ c. Xin đỏ c chúc mỏ ng tỏ t cỏ thí sinh, cỏ m n tỏ t cỏ quý thỏ y cô, đỏ c biỏ t cỏ m n thỏ y Hiỏ u Trỏ ng đã tỏ o sỏn chỏ i thanh tao và thiỏ t thỏ c, giúp cho thỏ y và trò có mỏ t đỏ p ngỏ m suy.

Lỏ n nỏ a, cỏ m n tỏ t cỏ các em, cỏ m quý thỏ y cô chỏ nhiỏ m. Chúc cho hỏ i thi năm sau sỏ có nhiỏ u sỏ chia, có nhiỏ u nhân tài vẽ chỏ ng hỏ n mùa nỏ rỏ.

Cỏ m n các đỏ c giỏ xa gỏ n cùng đỏ ng đỏ u vẽ i trang vẽ.